

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: JUDr. Ing. P. D., bytem Š. 26/984, P. 2, proti žalovanému: Úřad městské části Praha 2, odbor výstavby, se sídlem nám. Míru 20, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu se žalobce domáhá soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

V podané žalobě blíže žalobce uvedl, že dne 29.1.2013 podal žádost, kterou bylo zahájeno řízení o žádosti týkající se výskytu plísní v místnostech nájemního bytu č. 1 v 1. NP a v nebytových prostorách v 1. PP v domě č.p. 984 v Praze 2, ul. Š. 26, který je ve vlastnictví Městské části Praha 2. Byt je v nájmu žalobce dle nájemní smlouvy uzavřené s Městskou částí Praha 2 dne 3.2.1997. Dále žalobce uvádí, že v zahájeném řízení o žádosti, vedeném pod č.j. MCP2/olo986/2013, od jejího podání úřad neučinil žádný úkon, např. nenařídil ústní jednání, nevyzval žalobce k odstranění případných nedostatků podání, pokud nemá předepsané náležitosti ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Nedbal přitom ani ust. § 71 odst. 3 správního řádu, podle kterého je povinen i ve složitějších případech rozhodnout nejpozději do 60 dnů od zahájení řízení anebo kdy nadřízený orgán prodloužil lhůtu v rámci řízení o ochraně proti nečinnosti a žalobce o tom vyrozuměl.

Svou povinnost nesplnil ani nadřízený orgán, na kterého se žalobce obrátil podle ust. § 80 odst. 3 správního řádu s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti dne 27.1.2014. Odbor stavební a územního plánu Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „odvolací orgán“) vyrozuměl žalobce toliko „sdělením“ ze dne 27.2.2014, č.j.: MHMP 240041/2014, sp.zn.: S-MHMP 11 38 33/2014/SUP/Lo, v němž uvádí, že učiněným návrhem nebylo zahájeno řízení a podatel nebyl účastníkem žádného řízení. V další části sdělení se odvolací orgán věnuje selektivnímu popisu činnosti stavebního úřadu konanému z moci úřední a uzavírá, že neshledal důvod k přijetí opatření podle ust. § 80 odst. 3 správního řádu. Dle žalobce odvolací orgán potvrzuje, že stavební úřad měl pochybnosti o splnění náležitostí podání žalobce, avšak nijak nenaznačil, že bylo povinností stavebního úřadu s žalobcem jednat o jejich odstranění ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu.

Žalobce má za to, že tímto způsobem se žalovaný vyhýbá zákonem předepsané podobě rozhodnutí či usnesení, jež by bylo soudně přezkoumatelné. Dle žalobce se jedná o porušení práva na spravedlivý proces, které vychází z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že stavební úřad obdržel dne 29.1.2013 podnět od JUDr. P. D., v němž si nájemník stěžoval na výskyt plísní v bytě, který má v nájmu. Za účelem prošetření stavebně technického stavu bytu vydal stavební úřad výzvu k účasti na kontrolní prohlídce ze dne 30.1.2013 s datem konání prohlídky dne 15.2.2013. Tohoto dne bylo v bytě zjištěno za přítomnosti zástupce vlastníka nemovitosti, že se plíseň v bytě vyskytuje, a proto byl vlastník nemovitosti vyzván výzvou ze dne 8.3.2013 ke zjednání nápravy. Dne 23.4.2013 bylo stavebnímu úřadu oznámeno splnění části uložených povinností. Při kontrolní prohlídce dne 16.7.2013 bylo zjištěno, že výzva ke zjednání nápravy (v bodu č. 2 – vyklizení části 1. PP vlevo od vchodu do domu) byla splněna. Bod výzvy č. 1 (předložení odborného posouzení příčin vzniku plísní v bytě) byl splněn dne 23.4.2013. Ohledně bodu č. 3, tj. provedení udržovacích prací dle odborného posouzení pro zamezení vzniku a šíření plísní, vyplývá z odborného posouzení, že pro zamezení je nutno byt užívat řádně, konkrétně teplota vnitřních konstrukcí má být zvýšena vyšší intenzitou vytápění a je třeba zajistit potřebný odvod vlhkého vzduchu, což je v dispozici uživatele bytu. Žalobce byl o celém postupu stavebního úřadu vyrozuměn dopisem ze dne 2.10.2013, na který reagoval podáním ze dne 7.11.2013, v němž uvádí že původní podnět ze dne 27.1.2013 (správně 29.1.2013 pozn. soudu) považuje za žádost, o které měl stavební úřad vést řízení.

Podání ze dne 29.1.2013 posoudil stavební úřad podle § 37 odst. 1 správního řádu dle jeho skutečného obsahu bez ohledu na jeho označení.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce (výzva doručena dne 15. 4. 2014) ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřil a žalovaný v písemném vyjádření k žalobě výslovně uvedl, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci samé bez jednání (§ 51 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc dle ust. § 79 odst. 1 věty 1 s.ř.s. a rozhodl dle ust. § 81 s.ř.s. na základě skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle ustanovení § 79 odst. 1 věty první s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti

nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Správní orgán je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. Ust. § 79 chrání účastníky řízení před nečinností s důsledkem nerozhodování ve věci samé, nikoliv tedy před jinými procesními vadami nebo před nezákonnými rozhodnutími z hlediska hmotného práva. V takových případech je prostředkem obrany žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, ve které lze namítat i procesní pochybení.

Ze shora citovaného zákonného ustanovení rovněž vyplývá, že jedním z předpokladů pro úspěch nečinnostní žaloby je, aby žalovaný měl povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé (popř. osvědčení), resp. že žalobce má vůči žalovanému na vydání rozhodnutí ve věci samé právní nárok.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

Žalobce v podání, které učinil u stavebního úřadu dne 29.1.2013 s označením „Plíseň v nájemním bytě – žádost“ (jenž bylo přijato tohoto dne s otiskem podacího razítka č.j. MCP2/olo986/2013) uvedl, že dne 24.1.2013 v 9:00 hod. v bytě č. 1 v přízemí obecního domu čp. 984 v Praze 2, Š. 26 se konalo šetření ohledně výskytu plísně, lokalizace jejího zdroje a příčiny jejího robustního rozšíření v obytných místnostech tohoto bytu. Šetření představovalo několikaminutovou zdvořilostní konverzaci, zápis o šetření nebyl na místě zhotoven.

K věcné stránce uvedl žalobce, že ve sklepení předmětného domu pod uvedeným bytem se nachází nepřístupný prostor se samostatným vchodem z ul. Š., v němž byl v minulosti provozován bar. Zásahem do sklepních prostor došlo k narušení vyprojektované cirkulace vzduchu. V těchto prostorách došlo před několika lety k požáru, jenž byl likvidován hasiči masivním prolitím prostoru vodou, následně došlo k uzavření této části sklepení, aniž by vlastník zajistil vysušení. Od té doby sklepní prostory zadržují plíseň.

Závěrem žalobce uvádí, že žádá, aby stavební úřad

- a) Provedl stavebně technickou prohlídku bytu č. 1 a suterénu domu č.p. 984 v Praze 2, Š. 26;
- b) Zajistil odběr vzorků plísně ze sklepních prostor domu a obytných místností bytu č. 1 pro zjištění výskytu plísně a jejího druhu (typu), lokalizace jejího zdroje a příčiny rozšíření v užívaném bytu;
- c) Posoudil, zda došlo a kdy k narušení vyprojektované cirkulace vzduchu a přirozeného odvětrávání všech prostor bytu č. 1 s popisem překážek, jež narušení způsobují;
- d) Zahájil řízení s vlastníkem domu č.p. 984 o věci a vydal rozhodnutí, jež se stane vykonatelné;
- e) Postupoval při vyřízení žádosti tak, že bude zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, jenž odpovídá okolnostem celé věci a jenž bude všechny dotčené osoby nejméně časově zatěžovat, a to ani případnou nečinností.

Žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 odst. 3 správního řádu ze dne 27.1.2014 se žalobce obrátil na nadřízený orgán, tj. odbor stavební a územního plánu Magistrátu hlavního města Prahy. Uvedl mj., že očekával, že stavební úřad jej vyzve k odstranění případných nedostatků podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu a poukázal i na ust. § 71 odst. 3 správního řádu, podle kterého je stavební úřad povinen i ve složitějších případech rozhodnout nejpozději do 60 dnů od zahájení řízení anebo kdy

nadřízený orgán prodloužil lhůtu v rámci řízení o ochraně proti nečinnosti a žalobce o tom vyrozuměl. Rovněž uvedl, že stavební úřad nepostupoval tak, aby věc byla vyřízena bez zbytečných průtahů, a proto závěrem navrhl, aby průtahy byly neprodleně odstraněny a nadřízený orgán v dané věci rozhodl postupem podle ust. § 80 odst. 3 správního řádu tak, že stavebnímu úřadu přikáže, aby do konkrétního termínu rozhodnutí vydal.

Odvolací orgán ve „Sdělení“ ze dne 27.2.2014, č.j.: MHMP 240041/2014, sp.zn.: S-MHMP 11 38 33/2014/SUP/Lo uvedl mj., že se zabýval otázkou, zda podáním ze dne 29.1.2013 bylo zahájeno řízení a zda podatel je jeho účastníkem. Z návrhu ze dne 29.1.2013 i z podání ze dne 27.1.2014 je zřejmé, že podatel upozorňuje na porušení nájemních práv ze strany vlastníka domu v důsledku plísní v bytu č. 1 a sklepním prostoru č.p. 984, Š. 26 v Praze 2, za vlastníka stavby domu přitom označil Městskou část Praha 2. Z uvedeného vyplývá, že s otázkou občanskoprávní povahy se obrátil na správní orgán, který není věcně příslušný uvedenou otázku řešit. Ze spisového materiálu vyplývá, že uvedeným návrhem se stavební úřad zabýval z moci úřední, neboť návrh obsahoval upozornění na závadu na stavbě domu (plísně v bytě a nebytovém prostoru). Učiněným návrhem nebylo tedy zahájeno řízení a podatel nebyl účastníkem žádného řízení.

Dále ve „Sdělení“ odvolací orgán uvedl, že za účelem ověření stavebně-technického stavu vydal stavební úřad z moci úřední výzvu k účasti na prohlídce dne 15.2.2013, při níž byla v bytě plíseň potvrzena. Bylo zjištěno, že v 1. PP se nachází prostor bývalé vinárny, který je užíván jako skladiště. Na základě potvrzení výskytu plísně stavební úřad vyzval vlastníka domu dle § 139 odst. 1 stavebního zákona k provedení opatření, která ve výzvě konkretizoval a stanovil rovněž vlastníkově lhůtu k jejich provedení. Ze spisového materiálu rovněž vyplývá, že zástupce vlastníka stavby informoval stavební úřad, že jednal o řešení věci s podatelem dle závěru odborného posouzení. Stavební úřad o řešení věci z podání ze dne 29.1.2013 vyrozuměl podatele sdělením ze dne 2.10.2013, č.j. OV/010986/2013/Hr; podatel převzal sdělení dne 15.10.2013.

Podatel učinil dne 7.11.2013 podání, v němž namítá, že žádost ze dne 29.1.2013 byla podána věcně a místně příslušnému orgánu státní správy, tvrdí, že je jisté, co žádá, a činí závěr, že řízení bylo zahájeno. Stavební úřad k tomuto podání ve sdělení ze dne 27.11.2013 vysvětlil podateli důvody, pro které posoudil podání dle obsahu jako podnět k zahájení řízení z moci úřední, a vysvětlil podateli postup v dané věci s tím, že není příslušným orgánem k řešení hygienické situace v bytě, a odkázal podatele na řešení věci s vlastníkem domu soukromoprávní cestou. S uvedeným se odvolací orgán ztotožnil a dodal, že z podání ze dne 29.1.2013 není zřejmé, co žadatel žádá, neboť uvedl, že očekává vydání vykonatelného rozhodnutí, avšak neuvedl jeho předmět.

Závěrem odvolací orgán souhlasil s tím, že stavební úřad je příslušný k přijímání opatření k závadám na stavbě z moci úřední, což však v daném případě učinil. Uvedený postup má oporu v ust. § 132 a násl. stavebního zákona, tato opatření činí z moci úřední.

Lze konstatovat, že z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce je nájemcem bytu č. 1 v 1. NP v domě č.p. 984 v Praze 2, ul. Š. 26, na základě nájemní smlouvy uzavřené s Městskou částí Praha 2, a že žalobce usiluje dlouhodobě o odstranění plísní, které se v tomto bytě vyskytují. S tímto cílem podal žalobce i u stavebního úřadu dne 29.1.2013 podání označené „Plíseň v nájemním bytě – žádost“, jenž bylo přijato tohoto dne s otiskem podacího razítka s vyplněnou rubrikou č.j. MCP2/olo986/2013.

Správní řízení dle ustanovení § 132 a násl. stavebního zákona je ovládáno principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane

skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí. Naopak se zde neuplatní zásada dispoziční, dle které je účastník oprávněn nakládat předmětem řízení.

Lze tak přisvědčit žalovanému, že podání žalobce ze dne 29.1.2013 označené „Plíseň v nájemním bytě – žádost“ nebylo možno posoudit jinak, než jako podnět pro činnost správního orgánu podle ustanovení § 42 správního řádu. Správní řád v citovaném ustanovení stanoví, že „*správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. (...)*“. Každému správnímu orgánu je tak zákonem uložena povinnost přijímat podněty, kterými mohou podatelé upozorňovat na situace, kdy je třeba provést opatření v rámci správního dozoru (v dané věci stavebního dozoru). Právní předpisy ovšem nedávají podateli právní nárok na provedení dozoru, tím méně na uskutečnění dozorčích opatření, která podatel považuje v konkrétní věci za vhodná. Správní orgán posoudí, zda jsou splněny podmínky pro zahájení správního řízení, a dospěje-li k názoru, že splněny jsou, řízení zahájí bez ohledu na to, jakým způsobem se o tom dozvěděl.

V daném případě se žalobce obrátil na příslušný orgán státní správy, tj. na stavební úřad, se svým podáním, ve kterém upozornil na možnou závadu na stavbě domu (plíseň v bytě a nebytovém prostoru). Ze správního spisu rovněž vyplývá, že stavební úřad se podnětem žalobce zabýval, a proto za účelem zjištění skutkového stavu, tj. ověření stavebně-technického stavu domu č.p. 984 v Praze 2, v ul. Š. 26 nejen uskutečnil (z moci úřední) prohlídku předmětných prostor (dne 15.2.2013, při níž byla v bytě plíseň potvrzena), ale vyzval i vlastníka domu dle § 139 odst. 1 stavebního zákona k provedení opatření, která ve výzvě k provedení udržovacích prací ze dne 8.3.2013 konkretizoval tak, že vlastníku stavby tj. Městské části Praha 2 uložil 1) bezodkladně, nejpozději do 30 dnů, zajistit odborné posouzení příčin vzniku plísní v bytě a jeho příslušenství, 2) do 30 dnů zajistit částečné vyklizení části 1. PP vlevo od vchodu do domu, 3) do 60 dnů zajistit odborné provedení udržovacích prací dle aktuálního posouzení oprávněné osoby zamezující vzniku a šíření plísní; následně byla provedena kontrola uložených opatření.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce se mýlí v tvrzení, že podáním učiněným u stavebního úřadu dne 29.1.2013, označeným „Plíseň v nájemním bytě – žádost“ je podáním způsobilým vyvolat zahájení řízení. Je tomu tak právě proto, že předmětné podání může sloužit toliko jako podnět upozorňující správní orgán na možné porušení zákona. Protože podnětem dne 29.1.2013 nebylo řízení zahájeno, je logické, že žalobce na základě takového podání nemohl být ani účastníkem jakéhokoli řízení. Je proto zcela irelevantní, pokud žalobce uvádí, že předpokládal postup ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu či poukazuje na ust. § 71 odst. 3 správního řádu, neboť v daném případě nešlo o návrh na zahájení řízení, u něhož by bylo na místě odstraňovat případné vady či o takovém návrhu v zákonem stanovené lhůtě vydávat rozhodnutí. Z tohoto důvodu nemohlo dojít ani k porušení práva na spravedlivý proces, které vychází z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, když správním orgánem zvolený postup je v souladu se zákonnou úpravou stanovenou jak ve stavebním zákonu (§§ 132 a násl. tohoto zákona), tak i obecnou úpravou obsaženou ve správním řádu (§ 42 a násl. tohoto zákona).

Za výše popsané situace je soud toho názoru, že žalovaný, včetně odvolacího orgánu, nezůstal nečinný ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s.r.s., neboť se tvrzeními obsaženými v podnětu zabýval, o čemž svědčí obsah správního spisu, včetně přípisu odvolacího orgánu ze dne 27.2.2014.

Pro úplnost je třeba uvést, že i kdyby soud v rámci ochrany proti nečinnosti správního orgánu shledal žalobu opodstatněnou a uložil by správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení, tj. to, aby v určité době byl činný, nemůže ho v žádném případě zavázat k rozhodnutí o určitém obsahu /k čemuž žalobce směřuje/. V daném případě však, jak již bylo výše uvedeno, jde o řízení zahajované ex offo a i v tomto řízení platí obecná ustanovení /§ 2 a 5/, a proto se žalobce úspěšně nemůže tímto prostředkem domáhat ochrany veřejných subjektivních práv, neboť on je toliko tím, který podal v dané věci podnět k zahájení řízení ex offo.

Z výše uvedených důvodů proto soud podle § 81 odst. 3 s.ř.s žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Za situace, kdy žalobce neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému správnímu orgánu náklady řízení před soudem podle obsahu spisu nad rámec běžných činností nevznikly, proto soud rozhodl tak jak je ve II. výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. srpna 2015

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.